

stole paa Hjælp; vi have nu en saa god Allieret i Slesvig, at han maa kunne beskytte os. Men tage vi ikke Hensyn til dette, er vort Fællesskab af den Art glippet, er vor hele Tilstand usand, saa troer jeg rigtignok ikke, at vi udenfor en saadan Usandheds Kreds skulde lade saa mange Penge filtrere ind, som der kommer ind gennem denne Skat, og saa vil jeg ogsaa, saalænge jeg ikke veed med Sikkerhed, at Slesvig hder sit Bidrag, raade til, at vi fra vort lille særlige Danmark ikke tilflyde Noget til et saa usikkert og upaalideligt Fællesskab.

Formanden: Det ærede Medlem har i sit Foredrag udtalt sig om de statsretlige Forhold paa samme Maade som ofte tidligere. Det kan vistnok ikke være tvivlsomt, at det ærede Medlem selv erkjender, at de Forudsætninger, han gaaer ud fra, ikke svare til Virkeligheden, og jeg indseer derfor ikke, at det kan føre til Noget, at han bestandigt igjen kommer tilbage dertil.

Tscherning: Tør jeg gjøre opmærksom paa, at jeg holder mig strengt til Lovens Titler og deres Paragrapher. Jeg er, saalænge jeg ikke seer dem paa lovlig formel Maade forandrede, overbevist om, at de bestaae. Jeg lærer her hver Dag, at det, man mindst skulde troe var muligt, er til, at vi have havt et lille Rige paa otte Sogne; jeg holder mig overbevist om, at, saaledes som Lovene ere skrevne, Bogstav ser Bogstav og Paragraph for Paragraph, uden at der er skeet nogensemhelst lovlig Forandring i dem, maae de bestaae.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at det ærede Medlem her har lært, at der bestaaer, som han siger, et lille absolut Rige paa otte Sogne, eller at i det Hele taget den Opfattelse, som det ærede Medlem fremstiller som tilstedeværende, her er anerkjendt som den virkelige tilstedeværende.

Sjær: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Sjær: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede i Begyndelsen af sit Foredrag, at der var kommet Duffer frem ogsaa denne Gang fra Thyland om at blive fri for at betale Krigsstat. Jeg troer, at dette er en Misforstaaelse af det ærede Medlem; i alt Fald er der ikke for mine Dren fremkommet Udtalelser om, at, forsaavidt man overhovedet skal betale Krigsstat, Thyland da skulde være fri. Dette er i alt Fald ikke min Tanke. Dersom man ikke overhovedet kan blive fri for at betale Krigsstat over hele Landet, vil jeg betragte det som uheldigt, om Nogen skulde træde frem og urgere, at Thyland særligt skulde være fri denne Gang.

Finantsministeren: Jeg kan just heller ikke sige, at jeg har hørt Synderligt til Forsvar for Loven, og jeg kan supplere det med at sige, at det kun er med stor Betænkelighed, at jeg har besluttet mig til at forelægge den for Rigsdagen. Det er naturligviis ligesaa lidt mig som de ærede Medlemmer, der have udtalt sig mod den, ubekjendt, at den vil komme til at trykke haardt i et Aar som dette, idet jeg erkjender, at det sidste Aars Høst er slettere, end Høsten i lang Tid har været her i Landet. Jeg kunde heller ikke ved at forelægge denne Lov oversee den constitutionelle Mislighed, hvorunder vi for Tiden befinde os, og jeg var ogsaa fuldkommen forberedt paa, at nogle Medlemmer, og navnlig det ærede Medlem, som nylig har udtalt sig (Tscherning), deri vilde see en afgjørende Hindring for Lovens Vedtagelse. Det er ogsaa klart, at det i og for sig er en stærk Fordring at gjøre, at anmode det ærede Thing om at bevilge en Skat af et saa betydeligt Beløb som denne til Udgifter, som Thingets Medlemmer, i det Mindste i denne Egenkab, ikke deeltage i at bevilge. Jeg har imidlertid troet, at det var min Pligt at forelægge Loven, og de Grunde, der i denne Henseende have ledet mig, skal jeg tillade mig nærmere at gjøre Rede for. Jeg foresandt dette Udkast efter min Formand, ganske i den Skikkelse, hvori det er forelagt det ærede Thing, og jeg foresandt det, ikke som en Tanke, men som en halvt udsørt Gjærning, idet det allerede havde været forelagt Hans Majestæt til Aller-